

Correctionele rechtbank van Gent, 1 juni 2015, 28ste kamer

Not.nr.: GE 55.P0.607-14SW5

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, achtentwintigste kamer (G28 - voorheen 19m), drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 20 april 2015, waarbij de in verdenking gestelde verwezen werd naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. B. S., geboren te Irak op (...), zonder gekende woonplaats in het Rijk doch verblijvende te (...), van Irakese en Iranese nationaliteit
thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de Heer
Onderzoeksrechter C. d.d. 27/01/2015, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 30/01/2015 en 27/02/2016 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;
volgens eigen verklaring, gekend als:

A W. geboren op (...)

B M. S. geboren op (...)

W. A. geboren op (...)

S. B. M. geboren op (...)

Alsook onder de aliassen:

R. A. geboren op (...)

A. A. geboren op (...)

S. A. geboren op (...)

R. M. geboren op (...)

A. R. zonder gekende geboortedatum

M. A. geboren op (...)

A. R. geboren op (...)

A. R. geboren op (...)

M. A. geboren op (...)

M. W. geboren op (...)

M. W. geboren op (...)

2. M. Y., geboren te Afghanistan op (...), zonder gekende woonplaats in het Rijk
thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de Heer
Onderzoeksrechter C. d.d. 27/01/2015, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 30/01/2015 en 27/02/2015 en opgesloten In de rijksgevangenis te Gent;

3. O. H. S. K., geboren te Irak op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

VERDACHT VAN:

De eerste, tweede en de derde:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl. Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.
met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of preciaire administratieve toestand, zijn preciaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken
met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt niet de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet

de eerste

te Gent en bij samenhang elders in het Rijk onder meer te Rotselaar in de periode van 17/12/2014 tot en met 27/01/2015 en minstens op:

- In de nacht van 17-18/12/2014
- In de nacht van 29-30/12/2014
- In de nacht van 05-06/01/2015
- In de nacht van 06-07/01/2015
- In de nacht van 14-15/01/2015
- In de nacht van 15-16/01/2015
- In de nacht van 16-17/01/2015
- In de nacht van 19-20/01/2015
- In de nacht van 20-21/01/2015
- In de nacht van 21-22/01/2015
- In de nacht van 26-27/01/2015

de tweede

bij samenhang elders in het Rijk en onder meer te Rotselaar in de periode van 17/12/2014 tot en met 27/01/2015 en minstens op:

- In de nacht van 17.18/12/2014
- In de nacht van 29-30/12/2014
- In de nacht van 05-06/01/2015
- In de nacht van 06-07/01/2015
- In de nacht van 14-15/01/2015
- In de nacht van 15-16/01/2015
- In de nacht van 19-20/01/2015
- In de nacht van 20-21/01/2015
- In de nacht van 26-27/01/2015

de derde

bij samenhang elders in het Rijk en onder meer te Rotselaar In de nacht van 29-30/12/2014

DE PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld de heer T. B., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van het Nederlands in het Frans en vice versa en welke de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 mei 2015.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd, gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 18 mei 2015:

- de middelen en conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ: FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL**, voorheen Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij Wet van 15 februari 1993, en zoals omgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester L. A. advocaat te (...), die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw A. L., substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester A. M., advocaat te (...);
- de tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester S. C., advocaat te (...).
- De derde beklaagde, hoewel regelmatig gedagvaard, is niet ter terechtzitting van 18 mei 2015 verschenen, noch iemand voor hem.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

OVERZICHT VAN DE FEITEN EN VAN HET ONDERZOEK EN ANALYSE

Op 3 oktober 2014 in de voormiddag wordt via het transmissiecentrum melding gemaakt dat er zich op de parking Gentbrugge E17 in de richting van Antwerpen enkele illegale personen bevinden in de laadruimte van een trekker-oplegger. Bij aankomst stellen de verbalisanten vast dat er drie personen op de parking zitten op de stoerprand. Het betreft een man, een vrouw en een minderjarig meisje, de twee laatstgenoemden zijn moeder en dochter. Er is geen oplegger meer ter plaatse. Op de vraag van de politie delen de betrokkenen, die zich in meer of mindere mate uitdrukken in de Engelse taal, mee dat zij van Brussel komen en op de parking in de laadruimte van een vrachtwagen zijn gestapt en dit om clandestien naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. De chauffeur heeft hen opgemerkt en ze zijn moeten uitstappen.

De man, die zich identificeert als A. A., verklaart dat hij Irak verliet in 2000-2001 omwille van de problemen en de oorlog. Hij heeft eerder in Finland geprobeerd om asiel aan te vragen, maar dit is mislukt en hij heeft het land moeten verlaten. Hij is naar België gekomen omdat hij naar het Verenigd Koninkrijk wil gaan met zijn familie. In België heeft hij geen adres, hij leeft op straat, rond het station Brussel-Noord,

De verbalisanten gaan over tot uitlezing van de GSM-toestellen en de bijhorende SIM-kaarten die bij de interceptie op 3 oktober 2014 op de betrokkenen werden aangetroffen. Uit telefonie-onderzoek komt onder meer het oproepnummer van een zekere 'K.' naar voren, die later geïdentificeerd wordt als de derde beklaagde.

Vanaf 9 december 2014 wordt in opdracht van de onderzoeksrechter te Gent een tapmaatregel in werking gesteld op het nummer gebruikt door de derde beklaagde.

Uit de analyse van de geregistreerde gesprekken en SMS-berichten tussen 09.12.2014 en 15.12.2014 komt naar voren dat;

- de derde beklaagde, K., op 10 december 2014 te Rotselaar werd opgepakt door de politie in het kader van illegaal verblijf, op 500m verwijderd van de parking Esso langs de E 314 te Wezemaal. De lokale politie identificeerde hem, a.d.h.v., bijlage 26 quinquies van de FOD Buitenlandse Zaken als O. N. S. K.. Uit het gesprek dat de lokale politie had met de derde beklaagde kan worden opgemaakt dat hij enkele dagen in de buurt van het tankstation aan de E 314 te Rotselaar geslapen heeft in een klein huisje, een chalet in een bos. Volgens buurtbewoners zouden er zich daar mogelijks illegale ophouden in of rond een vervallen chalet. Op basis van de plaatsbeschrijving die hij aangeeft blijkt dat de derde beklaagde verbleef op een afgelegen plaats, die hij zelf omschreef als 'de jungle', wat strookt met de bevindingen van mastbepalingen, gezien zijn oproepnummer op het moment van een bepaald gesprek wordt gelokaliseerd in de buurt van de E314 te Wezemaal in de buurt van de parking aan het tankstation (...);
- de derde beklaagde de overtocht naar Engeland wil maken, maar hierin nog niet is geslaagd en dat hij in afwachting van zijn transport in de 'jungle' zit.
- dat de derde beklaagde aangestuurd wordt, vermoedelijk door smokkelaars, en instructies krijgt van een zekere 'A.', later geïdentificeerd als de eerste beklaagde

Uit de analyse van de geregistreerde gesprekken en SMS-berichten tussen 15.12.2014 en 28.12.2014 blijkt dat de derde beklaagde:

vermeldt dat hij verblijft in de 'jungle' in een soort huis waar men dekens heeft en blijft slapen tot ze kunnen vertrekken;

het bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten binnen de 2 dagen en dat hij te kennen geeft dat hij bang is om in een gesloten centrum terecht te komen;

contacten onderhoudt met de tweede en de beklaagde,

waarbij aan de derde beklaagde wordt gezegd dat er op 25.12.2014 naar hem vier personen worden gebracht en aan hem wordt gevraagd om ze naar de kamer te brengen dat ze die andere dag hebben klaargemaakt;

waaruit blijkt dat door de persoon met Japanse spleetogen (vermoedelijk 'A.') werk wordt gegeven aan de derde beklaagde en de 'Gora Pan' (vertaald als 'het brede graf') nu van hem is. 'De persoon met de spleetogen' betreft A., later geïdentificeerd als de tweede beklaagde.

Waaruit blijkt dat door de tweede beklaagde illegalen worden gestuurd, waarbij de derde beklaagde o.a. 4 Albanezen moet opvangen en dat deze bij hem kunnen verblijven en zorgt voor hun voedsel.

Waaruit blijkt dat de tweede beklaagde instructies geeft aan de derde beklaagde om te kijken hoeveel vrachtwagens er staan op de parking;

Uit de eindanalyse van de geregistreerde gesprekken en SMS-berichten tussen 9.12.2014 en 27.01.2015 blijken diverse relevante gesprekken tussen de derde beklaagde en de tweede en de eerste beklaagde. De inhoud van deze gesprekken wijst er op dat de derde beklaagde wacht op een transport naar Engeland en diensten verleent aan de eerste en de tweede beklaagde om andere potentiële vluchtelingen op te vangen en te begeleiden, in ruil voor onderdak en voeding.

Uit de exploitatie van de geregistreerde gesprekken van het toestel dat in hoofdzaak door de tweede beklaagde (A.) wordt gebruikt in de periode van 17.12.2014 en 29.12.2014 blijkt:

- Dat de tweede beklaagde door de eerste beklaagde wordt aangestuurd en duidelijk instructies krijgt omtrent de te ondernemen handelingen en acties (waaronder waar de tweede beklaagde naartoe moet komen, of een bepaalde vluchteling al dan niet mag worden gestuurd gezien de betalingsproblemen, over het al dan niet meebrengen van de te transporteren personen, over het meebrengen van lijm, die door een zekere D. bij zich zou hebben e.d.
- dat de eerste beklaagde contact heeft met de persoon die weet of de betalingen al dan niet in orde zijn. Dit zou een zekere H. K. betreffen, die eveneens zorgt voor de aanvoer van 'passagiers' die gesmokkeld moeten worden.
- dat de 'familie' die bij de tweede beklaagde verbleef, beschouwd moet worden als passagiers, zodat ze wel degelijk als te smokkelen personen moeten worden beschouwd;

Uit de exploitatie van de geregistreerde gesprekken van het toestel dat in hoofdzaak door de tweede beklaagde (A.) wordt gebruikt in de periode van 30.12.2014 en 09.01.2015 blijkt

- de organisatie van illegale transporten;
- opnieuw dat de eerste beklaagde de tweede beklaagde aanstuurt en opdrachten geeft (waarbij de tweede beklaagde moet kijken of er voldoende vrachtwagens klaarstaan op de parking en illegalen moet begeleiden naar de woning in de 'jungle') en dat de eerste beklaagde contacten heeft met H. K. die vanuit Nederland instaat voor betalingen en aanvoer van illegalen.

Aangezien er concreet geen gesprekken meer werden geregistreerd op het oproepnummer (...), gebruikt door de eerste beklaagde, werd een tapmaatregel ingesteld op een ander IMEI nummer, dat vanaf 23.01.2015 door de eerste beklaagde werd gebruikt. Uit deze tapmaatregel blijkt dat:

- illegalen werden aangevoerd tussen 23.01.2015 en 25.01.2015
- de tweede beklaagde spreekt over de 'schapen', een verwijzing naar de illegalen of de personen die op illegale wijze getransporteerd worden.
- de tweede beklaagde contacten onderhoudt met personen die instaan voor de smokkel van personen die niet beschikken over de nodige verblijfsdocumenten;
- er opnieuw contacten met H. K. uit Nederland zijn waarbij er namen worden uitgewisseld naar wie het geld in België mag gestuurd worden.
- De tweede beklaagde tijdens de nacht van de interceptie op 27.01.2015 wordt aangestuurd door de eerste beklaagde (waarbij hem wordt gezegd dat hij snel moet werken om snel te kunnen terugkeren. Er wordt duidelijk gecommuniceerd over vier personen die rond 4:00 uur moeten instappen met behulp van een ladder. Een familie zou de dag erna gestuurd worden en de tweede beklaagde bevestigt zegt dat hij de personen zal laten instappen waarvoor hij klaarblijkelijk lijm nodig heeft)

Uit de exploitatie van de geregistreerde gesprekken van het toestel dat in hoofdzaak door de tweede beklaagde wordt gebruikt in de periode van 09.01.2015 tot 27.01.2015 blijkt:

- dat de tweede beklaagde instaat voor de begeleiding van illegale personen naar de parking, bij hen blijft in de chalets, ze voorziet van voedsel en op de uitkijk staat voor de politie wanneer de mensen op de vrachtwagens stappen;
- dat hij richtlijnen krijgt van de eerste beklaagde m.b.t. wie wel en wie nog niet mag instappen, en tevens welke vrachtwagens wel en niet geschikt zijn, maar daarnaast ook zelf wordt gecontacteerd in het kader van de te organiseren transporten;
- dat hij allerlei materiaal nodig heeft 'om te werken', zoals een cutter en een naald;
- dat de eerste beklaagde zich uitgeeft als beheerder en organisator van de parking (waarbij hij er op wijst dat de vluchtelingen aldaar een woning hebben en ook een zeer goede parking waar hij werkt), waarbij hij zich bij de organisatie van het op transport zetten van de illegale personen laat bijstaan zowel door de tweede beklaagde als door een zekere B.;
- dat de illegale personen, die wensen getransporteerd te worden, onder diverse mensensmokkelaars (waaronder de eerste beklaagde, B., D., ...) besproken worden en verdeeld worden naargelang de mogelijkheden;
- dat een zekere H. K. moet worden gecontacteerd wanneer een transport gelukt is.

Uit de exploitatie van de geregistreerde gesprekken van het toestel dat in hoofdzaak door de eerste beklaagde wordt gebruikt in de periode van 13.01.2015 tot 27.01.2015 blijkt:

- dat de verblijfplaats te Laken gebruikt wordt als 'safehouse' voor het onderbrengen van illegalen, meer in het bijzonder van 4 personen van Koerdische afkomst;
- dat de eerste beklaagde duidelijk afspraken maakt omtrent financiële transacties, waarbij hij tevens contact heeft met H. K., die instaat voor financiële transacties vanuit Nederland en zou instaan voor de aanvoer van illegalen die op transport moeten gezet worden.
- dat de eerste beklaagde ook de naam van M. M. gebruikt om financiële transacties te kunnen ontvangen op zijn naam;
- dat de eerste beklaagde met diverse tussenpersonen contact heeft, waaronder:
  - o een zekere H. die vier personen wenst te sturen naar de eerste beklaagde, waarvoor deze laatste spreekt van een bedrag van 1000 of '2000';
  - o een zekere D. die vraagt aan de eerste beklaagde of die op een bepaalde avond zou werken omdat hij ook één heeft om te sturen. Aan diezelfde D. vraagt hij om te onderhandelen met een tussenpersoon om te vragen of de eerste beklaagde op D.'s werkterrein mag werken. In een ander gesprek bevestigt D. dat hij de personen van de eerste beklaagde heeft kunnen laten instappen;
  - o een zekere B. en afspraken regelt om de 'dieren' (waarmee wordt bedoeld de illegalen) te verzamelen. De eerste beklaagde spreekt over een bedrag van '500' voor zichzelf en 1000 EUR voor B., die de 'beesten' zou sturen); Het betreft 'de dieren van H.' die de eerste beklaagde via B. heeft gestuurd. Tussen H. en de eerste beklaagde worden opnieuw afspraken gemaakt over financiële transacties. De eerste beklaagde wenst het geld te verkrijgen via M. J., aangezien hij zelf niet beschikt over de nodige verblijfsdocumenten. Uiteindelijk blijkt dat het transport niet is gelukt en dat de personen terugkeren naar station Brussel-Noord;
  - o een zekere 'T.' die als tussenpersoon werkt voor de aanvoer van Albanese illegalen. Deze T. wenst zijn 'kip' te sturen naar de eerste beklaagde en die later nogmaals aandringt;
  - o een zekere H. waarbij hij spreekt over 'de beesten' (illegalen) die zijn afgestapt omdat de vrachtwagen waar ze in zaten niet bewoog;

- Een zekere H. ook personen stuurt naar de eerste beklagde om op transport geplaatst te worden. De eerste beklagde spreekt ook met H. over gegarandeerde transporten via een zekere M. J. voor 4.000 EUR.
- dat de eerste beklagde duidelijk instructies geeft aan de tweede beklagde:
  - om bepaalde vrachtwagens open te maken en naar de lading te kijken waarbij hij zegt dat een zekere K. later moet gestuurd worden;
  - waarbij hij duidelijk zegt om de twee anderen niet te laten instappen, maar om de familie (M., vrouw en kind) op een goede wagen te sturen;
  - over de manier waarop hij te werk moet gaan. De cutter van de tweede beklagde snijdt niet goed, waarop de eerste beklagde hem aanstuurt en zegt dat hij vanboven moet snijden en op zoek moet gaan naar Hongaarse wagens. De tweede beklagde is duidelijk op zoek naar een juiste vrachtwagen, waar hij spreekt over de lading die zich in de oplegger bevindt;
  - waarbij de tweede beklagde aan de eerste beklagde doorgeeft welke vrachtwagens er op de parking zijn, waarbij de eerste beklagde vraagt om ze niet te laten instappen in een koelwagen;
  - waarbij de eerste beklagde naar de tweede belt om te zeggen dat alle personen mogen komen en dat hij aan de vrachtwagen staat;
  - waarbij de eerste beklagde drie personen naar Leuven stuurt die daar moeten worden opgehaald door de tweede beklagde, die bovendien aan de eerste beklagde vraagt om een naald mee te brengen.
- dat de eerste beklagde contacten onderhoudt rechtstreeks met illegalen die wensen getransporteerd te worden, zo onder meer:
  - met een zekere N., die klaarblijkelijk op een verkeerde vrachtwagen is geplaatst en terecht gekomen is in Nederland;
  - met M., waaruit blijkt dat de hij en zijn familie zullen gestuurd worden door de eerste beklagde zelf, waarbij hij zelf zegt dat hij de tweede beklagde zal gebruiken om de wagen te gaan bekijken;
- dat de eerste beklagde voorziet in de aanvoer van etenswaren voor de illegalen die in de jungle verblijven.

Uit de observaties blijkt dat het café E. B. te Schaarbeek frequent gebruikt wordt als ontmoetingsplaats. Bovendien komt de informatie verkregen uit de geïntercepteerde gesprekken overeen met de personen die zich aanbieden op het adres te (...), zijnde het verblijfadres van de eerste en de tweede beklagde.

Op 27.01.2015 wordt een nationale actie georganiseerd op verschillende locaties (Brugge, Leuven en Gent). Ingevolge deze nationale actie wordt de genaamde 'S.' geïdentificeerd op basis van zijn verklaring als zijnde de eerste beklagde en de genaamde 'A.' eveneens op basis van zijn verklaring als M. Y., de tweede beklagde.

Ingevolge de resultaten van de diverse telefoontaps, wordt de tweede beklagde gearresteerd op 27.01.2015 waartoe de politie slaagt d.m.v. inzet van luchtsteun en warmtedetectie, aangezien zij de betrokkene aldaar kunnen lokaliseren in bossen en weilanden gelegen achter de parking te Rotselaar. De tweede beklagde blijkt aangetroffen met vijf andere illegalen, die zich alle ophouden in de omgeving van leegstaande vervallen chalets.

Bij zijn eerste verhoor op 27.01.2016, naar aanleiding van zijn arrest, verklaart de tweede beklagde dat hij naar België is gekomen om naar Engeland te gaan. Waar hij is aangehouden, nl. in de parking jungle te Rotselaar verblijft hij, tot hij kan doorgaan naar

Engeland. De man die hem naar Engeland zou sturen is een Koerdische Turk, een zekere A.. Deze laatste had hem voorgesteld om mensen naar de chalet te brengen. Enkele dagen geleden is hij opgestapt in een vrachtwagen in Rotselaar tot in Calais. Ze zaten met vijf personen in een vrachtwagen en zijn in Calais ontdekt door de politie. Ze zijn hierop terug gekomen naar België. Voor het brengen van mensen van het station naar de chalet heeft hij geen enkele euro gekregen, dit was ter compensatie om hem naar Engeland te sturen,

Ten aanzien van de onderzoeksrechter verduidelijkt hij dat zijn rol was om illegalen van aan het station te Leuven over te brengen naar het bos, waar verlaten 'cabans' stonden. Hij ontkent evenwel dat hij ooit iemand in een vrachtwagen heeft gestoken. Verder verduidelijkt hij dat de eerste beklagde werkt voor A. die slechts één keer per week passeert of per maand in een café. Hij heeft nooit iets verdiend. Er waren volgens hem 3 keer per week transporten van per keer drie of vier illegalen. Hijzelf is hiermee bezig sedert 31.12.2014. De illegalen moesten tussen de 800 en 1500 EUR betalen, maar niet aan hem. Aan hem was transport beloofd naar Engeland en dit rechtstreeks door een zekere A..

Tijdens zijn tweede verhoor op 2.02.2015 gaat de tweede beklagde tot zéér uitvoerige verklaringen over en bezorgt hij de verbalisanten bijkomende informatie aangaande de bij de mensensmokkel betrokken hoofdorganisatoren. Hij benoemt deze echte organisatoren, die volgens hem uiterst zelden telefoneren, en benoemt de personen die hulp bieden bij de organisatie van de mensensmokkel, waaronder ook de eerste beklagde. Hij legt uit hoe hij met de mensensmokkelaars in contact is gekomen (n.a.v. het feit dat hij geld nodig had voor zijn zieke moeder, wat blijkt uit een facebook-gesprek met zijn broer), en hoe één en ander concreet in zijn werk gaat. Hij verduidelijkt de rol van een zekere H. K., die illegalen levert om ze naar het buitenland te brengen en die volgens hem het geld beheert van A.. De tweede beklagde wordt geconfronteerd met de inhoud van diverse geïntercepteerde gesprekken. Hij licht hierbij telkens concreet toe waarover de onderschepte gesprekken handelen en wat hierin zijn rol of deze van andere smokkelaars was.

Omtrent zijn eigen rol verklaart hij dat hij van A. een parking in Rotselaar had toegewezen gekregen met drie verlaten houten huizen. Daar moest hij de illegalen naartoe brengen. En op de parkings kijken of er geen politie op de parking was. Als er geen politie was, contacteerde hij diverse smokkelaars (die hij alle bij naam noemt, waaronder de eerste beklagde) die dan naar daar komen om mensen in te laden. Hij kreeg de opdrachten telefonisch via de eerste beklagde en beklemtoont nooit een euro te hebben ontvangen.

Uit zijn verklaring komt naar voren dat de organisatoren van de mensensmokkel duidelijk hun macht willen tonen tegenover hun handlangers. Toen hijzelf weigerde om nog verder te werken omdat hij er niet voor betaald werd, is A. hem komen opzoeken in een chalet in de jungle van Rotselaar samen met vijf anderen, waarbij hij in de aanwezigheid van wachtende illegalen en de eerste beklagde, de ruiten van de chalet heeft kapot geslagen, vervolgens op zijn achterhoofd heeft geklopt met een kolf van zijn wapen en nadien kokend water over zijn rechterhand gegoten. Nadien werd hij bedreigd met de dood. De verbalisanten stelden de recente brandwonden op het hand van de tweede beklagde vast.

Tijdens zijn derde verhoor op 11.02.2015 blijft de tweede beklagde er bij dat hij zelf de zeilen van de vrachtwagens nooit heeft open gemaakt, maar dat hem dit wel meermaals werd opgedragen. Volgens hem waren het steeds D. en B. die het zeil openden. Waar hij wordt geconfronteerd met zijn gesprek met S., waarin hij stelde dat hij zonder 'cutter' niet kon werken, stelt hij dat dit een excuus was om geen vrachtwagens te moeten open doen, hij wou dat niet alleen doen, omdat hij daar bang voor was. Hij keek wei toe of er geen

politie kwam, terwijl D. en B. zeilen van vrachtwagens open maakten, Opnieuw geeft de tweede beklagde nadere toelichting bij de diverse geïntercepteerde gesprekken.

Uit zijn laatste verhoor op 18.03.2015 komt naar voren dat hij bij drie diverse transporten geholpen heeft. Hij lichtte zijn betrokkenheid bij de transporten toe en benadrukt dat hij er geen euro heeft voor ontvangen. Opnieuw bevestigt de tweede beklagde dat hij de opdrachten van A. via de eerste beklagde ontving. A. spreekt nooit rechtstreeks met hem, de eerste beklagde is eigenlijk tussenpersoon. Op de vraag van de verbalisanten of hij nog andere S.s kent buiten de S. die thans in het kader van dit onderzoek in de gevangenis te Gent verblijft, antwoordt hij bevestigend, waarbij hij stelt dat de andere S.s ook werken voor A., maar meestal niet op de parking te Rotselaar. Het was hoofdzakelijk de S. die de politie heeft opgepakt die werkte op deze parking.

Bij zijn verhoor op 27 januari 2015 verklaart de eerste beklagde dat hij sinds 2005 in België is en hier asiel heeft aangevraagd. Mensensmokkelaars hebben hem dan meegenomen naar Frankrijk om daar te helpen met het openen van vrachtwagens op de parkings om vluchtelingen te helpen transporteren naar Engeland. Hij stelt dat hij in totaal 7 jaar en 7 maanden in de Franse gevangenis heeft doorgebracht wegens mensensmokkel en andere geweldsmisdrijven. Hij stelt veel Koerdische smokkelaars te kennen zoals een zekere A. en D., maar hij wenst niets te verklaren zonder bescherming. Hijzelf heeft niet meer gewerkt als smokkelaar of helper. Hij is daarmee gestopt na zijn gevangenisstraf. Hij heeft hen wel onderdak gegeven. Volgens hem hebben ze hem gevraagd om voor hen te werken, maar hij heeft nog geen antwoord gegeven. Aangaande telefoonnummers, waarvan uit de tapmaatregelen blijkt dat deze toebehoorden aan hemzelf, stelt hij dat deze toekwamen aan A. of een andere smokkelaar. Hij bevestigt de tweede en de derde beklagde te kennen. Besluitend stelt de eerste beklagde dat hij enkele keren met de tweede beklagde is gaan slapen op de parking in Leuven in een chalet in de zogenoemde 'jungle', maar hij stelt duidelijk dat hij niet geholpen heeft met de mensensmokkel, hij heeft geen transporten geregeld, hij heeft geen vrachtwagens geopend voor de vluchtelingen maar heeft wel enkele keren telefoons gekregen van Koerdische vluchtelingen die hem vroegen om hen te helpen. Hij heeft dit echter niet gedaan.

Ook ten aanzien van de onderzoeksrechter ontkent hij illegalen te hebben getransporteerd en dit sinds hij in Frankrijk uit de gevangenis is gekomen. Hij bevindt zich wel in een groep smokkelaars, maar heeft zelf niet deelgenomen aan dergelijke activiteiten.

Bij zijn verhoor op 3 februari 2015 legt hij zijn relatie tot een zekere A., de volgens hem 'grote chef' van de organisatie, uit. Hij zou vroeger met diens zus getrouwd zijn geweest, maar dat is fout gelopen. Verder geeft hij uitleg over de persoon van A. als organisator van de mensensmokkel, alsook van andere smokkelaars, een zekere D., H., een persoon die werkt als bodyguard van A., T., H. K. (de Iraanse vrouw uit Nederland die illegalen aan A. en andere smokkelaars doorspeelt). Het telefonisch contact dat hij met deze H. K. zou gehad hebben de nacht van 27 januari was wellicht omdat hij haar verkeerd gebeld had. Hij ontkent ooit met haar te hebben gesproken. Het kan zijn dat hij haar per ongeluk heeft gesproken.

Hij stelt nog twee andere S.s te kennen. Ze hebben weliswaar in realiteit een andere naam. S. zou een bijnaam zijn die ze hebben gekozen. Hij heeft schrik dat al die S.s in zijn nadeel zouden uitkomen.

De verbalisanten laten de eerste beklagde een geluidsfragment horen die nacht van 27 januari 2015. Hij bevestigt zijn stem te herkennen en erkent te hebben gezegd tegen de tweede beklagde dat hij snel zijn werk moest doen en moest terugkeren louter om reden dat hij bang was dat A. hem zou slaan. In het verleden had A. immers de tweede beklagde eens verwond, waarbij hij verwijst naar het incident met heet water over de handen van de tweede beklagde.

Wanneer de verbalisanten de eerste beklagde confronteren met het feit dat uit de observatiemaatregelen is gebleken dat hij gebruik gemaakt heeft van meerdere oproepnummers, dan stelt hij dat hij enkel met de tweede beklagde heeft gebeld, doch niet naar de andere smokkelaars, hoogstens 1 of 2 keer waar ze waren. Voor de rest heeft hij louter gebruik gemaakt van de andere hun telefoon wanneer zijn krediet op was.

Bij de confrontatie met de inhoud van diverse telefoongesprekken (onder meer een gesprek waar de eerste beklagde onder meer zegt dat 'de dieren van gisteren zijn getransporteerd' en een gesprek waarin hij aan een zekere H. bevestigt dat hij zijn personen bij D. heeft laten instappen en dat hij kwaad is omdat illegalen van hemzelf naar een andere smokkelaar, nl. B., zijn gegaan om te onderhandelen), ontkent hij dat het hier gaat om hemzelf. Ook met betrekking tot andere gesprekken, waarvan de politie hem de geluidsfragmenten laat horen, zou het telkens die andere S. betreffen, die grote magere.

Op het einde van zijn verhoor bekent de eerste beklagde dat het bij een bepaald gesprek met de tweede beklagde in de nacht van 27 januari om hem ging en waaruit blijkt dat hij instructies geeft aan de tweede beklagde (nl. dat hij een goede wagen zou vinden die 4 personen met behulp van een ladder moet laten instappen). Hij bevestigt dat hij tegen de tweede beklagde heeft gezegd dat hij de drie Koerden moest laten instappen, want D. (een andere smokkelaar) was nog niet teruggekomen. Hij stelt dat het geld staat op naam van D. dus D. zou het geld krijgen. Hij bevestigt tegen de tweede beklagde te hebben gezegd dat hij met een trap de vrachtwagen vanboven moest open doen en hen er zo in moest steken. Hij heeft zelfs gezegd dat hij alleen die 3 moest laten instappen en niemand anders. Hij houdt voor dat hij zeker wou zijn dat die illegalen weg waren omdat hij de dag nadien op zijn gemak alleen wou zijn met zijn familie. Die drie illegalen waren gewoon vrienden en hij heeft met hen gesproken over de transporten, maar dat maakt van hem geen smokkelaar. Hij heeft smokkelaars gebeld om hen te transporteren, maar moest hij zelf een smokkelaar zijn, dan had hij zelf de vrachtwagen open gedaan om hen er in te steken. Dat heeft hij niet gedaan.

Bij zijn derde verhoor op 2 februari 2015 zet hij de structuur van de organisatie uiteen in die zin dat hij de personen van een zekere A., T. en F. toelicht. Ook de rol van een zekere D. en de tweede beklagde verduidelijkt hij, waarbij hij expliciet stelt dat de tweede beklagde zelf de deur van de vrachtwagen open doet om de illegalen er in te steken. Hij stelt ook dat er op de parking van A. per week minimum drie dagen wordt gewerkt, waarbij er minimum 30 personen worden gesmokkeld. Het gaat dan over 60.000 EUR per week. Verder zet hij expliciet uiteen hoe tewerk Moet worden gegaan om vrachtwagens te openen, waarvoor volgens hem de tweede beklagde instaat.

Ook bij zijn vierde verhoor op 12 februari 2015 legt de eerste beklagde verklaringen af die de criminele organisatie in kaart brengen en waarbij hij de rol van diverse mensensmokkelaars uiteen zet onder meer a.d.h.v. foto's. Ook tijdens dit verhoor verwijst hij naar een zekere 'tweede S.' die zou samenwerken met D., maar die eigenlijk A. noemt. Hij stelt dat deze man wellicht boos is op hem reden waarom hij misschien zijn naam aan

de telefoon gebruikt. Als hij aan de telefoon handelt over de illegalen en de transporten, dan noemt hij zichzelf S., ook de tweede beklagde noemt hem S..

Op een bepaalde foto herkent de eerste beklagde de zogenaamde 'tweede S.', A. in het echt genaamd. Volgens de eerste beklagde noemt de tweede beklagde hem ook S. en niet A.. De verbalisanten wijzen de eerste beklagde er op dat de tweede beklagde ook met de foto werd geconfronteerd, maar dat deze hem louter heeft erkend onder de naam A., A. of L.. Hierop antwoordt de eerste beklagde dat de tweede beklagde mis is.

De verbalisanten wijzen de eerste beklagde ten slotte op het feit dat er tijdens de tap gesprekken zijn opgedoken tussen hem en de tweede beklagde in het Frans. Aangezien hijzelf eerder verklaarde dat die 'tweede S.' geen Frans spreekt, kan het volgens de verbalisanten niet anders dan dat de gesprekken zijn gevoerd tussen de tweede beklagde en hemzelf en niet met die zogenaamde 'tweede S.'... Hierop vraagt de eerste beklagde om de geluidsfragmenten te beluisteren, wat ook gebeurt.

De verbalisanten laten aan de eerste beklagde diverse geluidsfragmenten horen. Het betreft geluidsfragmenten waaruit blijkt dat hij aan de tweede beklagde duidelijk instructies gaf met het oog op het regelen van vervoer voor illegalen naar de parking, onder meer

- een gesprek aangaande twee Arabische passagiers en een chauffeur die 50 EUR zou krijgen;
- een gesprek waar de tweede beklagde aan de eerste vraagt om te openen omdat ze afkomen';
- een gesprek waarin de eerste beklagde zegt dat H. K. liet weten dat ze het geld zal uitbetalen en waarin de eerste beklagde aan de tweede beklagde zegt dat hij de jongen die avond mag laten instappen;
- een volgend gesprek waarin de eerste beklagde zegt dat 'de familie' naar een andere smokkelaar is gegaan om te onderhandelen;
- een gesprek tussen de eerste en de tweede beklagde over geld;
- een gesprek waarin de eerste aan de tweede beklagde zegt dat hij deze niet moet laten instappen;
- een gesprek waarin wordt verwezen naar een Pakistaanse man die voor 7000 EUR mensen vanuit Turkije naar Engeland kan laten gaan;
- een gesprek waarin de eerste beklagde vraagt wat er met 'de beesten' is gebeurd en waarin dat de eerste beklagde 1000 EUR vraagt om mensen naar Italië te brengen, afhankelijk van het aantal personen met de trein of de auto,

De eerste beklagde stelt dat hij wist dat de tweede beklagde vaak oneerlijk werd behandeld door de organisatie als hulpje, als hij problemen had belde de tweede beklagde daarom vaak naar hem. Hij heeft dan af en toe naar D., B. of A. gebeld om een chauffeur te regelen als een soort vriendendienst, Omdat de tweede beklagde geen Arabisch spreekt heeft hij eens getolkt om een boodschap door te geven. Bij de verdere gesprekken laat de eerste beklagde steeds opnieuw uitschijnen dat hij opkwam voor de tweede beklagde en dat hij deze laatste vriendendiensten deed omdat hij wilde vermijden dat de tweede beklagde slagen zou krijgen van A.. Cruciaal is evenwel dat de eerste beklagde bij elk van de gesprekken zijn eigen stem herkent en de inhoud van de gesprekken niet ontkent of tegenspreekt, maar verder schetst. Ten slotte bekent de eerste beklagde dat de beesten waarover hij met zijn gesprekspartner sprak inderdaad twee illegalen betroffen, die door A. waren gestuurd.

In zijn laatste verhoor op 18 maart 2015 blijft de eerste beklaagde zijn aandeel in de mensensmokkel ontkennen. Waar de verbalisanten hem opnieuw audiofragmenten laten horen van gesprekken waaruit blijkt dat hij opdrachten geeft aan de tweede beklaagde, blijft hij bij zijn standpunt dat dit louter een vriendendienst was, enerzijds een vriendendienst voor bepaalde illegalen, anderzijds een vriendendienst voor de tweede beklaagde. Hij blijft er bij dat hij zich niet meer bezig houdt met mensensmokkel sedert hij de gevangenis te Frankrijk heeft verlaten.

BESPREKING VAN DE SCHULDVRAAG

Onder de enige tenlastelegging worden de beklaagden vervolgd voor het misdrijf mensensmokkel wat de eerste en de tweede beklaagde betreft, in de periode van 17.12.2014 tot met 2.1.2015 en wat de derde beklaagde betreft, in de nacht in de nacht van 29 op 30.12.2014.

Het misdrijf mensensmokkel wordt strafbaar gesteld door artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980. Mensensmokkel heeft betrekking op hulpverlening bij de illegale immigratie. Het moet met andere woorden vaststaan dat elke beklaagde wat betreft de hem ten laste gelegde feiten geholpen heeft met het smokkelen van mensen over internationale grenzen heen, meer bepaald om een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen of aldaar te verblijven, in strijd met de wetgeving van die staat en dit met het oog op het verkrijgen van direct of indirect vermogensvoordeel.

Deze tenlastelegging is in hoofde van elk van de beklaagde bewezen. De rechtbank steunt zich hierbij op de gegevens van het strafdossier, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet, waaronder:

- de vaststellingen van de politiediensten op de parking Gentbrugge E17 in de richting van Antwerpen op 3 oktober en de inhoud van de verklaringen van de bij deze interceptie aangetroffen vluchtelingen;
- de resultaten van de uitlezing van de GSM-toestellen en de daarbij horende SIM-kaarten die op 3 oktober 2014 op de betrokkenen werden aangetroffen;
- de resultaten van het telefonie-onderzoek op het nummer gebruikt door de derde beklaagde, waaruit blijkt dat hij een persoon is die onwettig in het land verblijft, naar Engeland wil gemokkeld worden (waarbij hij aangeeft bang te zijn om in een gesloten centrum terecht te komen) en gesprekken en contacten onderhoudt met de tweede beklaagde. Samenvattend blijkt uit de tapmaatregel dat de derde beklaagde wacht op een transport naar Engeland en ondertussen diensten verleent aan de eerste en de tweede beklaagde om andere potentiële vluchtelingen op te vangen en te begeleiden, in ruil voor onderdak en voeding.
- de verklaring van de derde beklaagde ten aanzien van de lokale politie en hun vaststellingen op 10 december 2014, waarbij zij de derde beklaagde hebben gearresteerd in het kader van illegaal verblijf;
- de resultaten van het telefonie onderzoek op het nummer gebruikt door de tweede beklaagde en de eerste beklaagde, waaruit duidelijk blijkt
  - o dat de eerste beklaagde als de beheerder en organisator van de parking te Rotselaar dient te worden beschouwd;
  - o dat er tussen de eerste en de tweede beklaagde een hiërarchische relatie bestaat, in die zin dat de eerste beklaagde duidelijk de tweede beklaagde aanstuurt (zowel op het vlak van de precies uit te voeren

- opdrachten als de wijze waarop en wanneer deze dienen uitgevoerd te worden);
- dat de eerste én de tweede beklagde tal van contacten onderhouden met personen die instaan voor de smokkel van personen die niet beschikken over de nodige verblijfsdocumenten, en dit vaak op de momenten waarop de transporten van vreemdelingen werd uitgevoerd;
  - dat de eerste beklagde bovendien contacten onderhoudt rechtstreeks met illegalen die de overtocht naar Engeland wensen te maken en die hiervoor op hem een beroep willen doen;
  - dat de eerste beklagde in contact staat met een zekere H. K., die klaarblijkelijk moet worden gecontacteerd wanneer een transport gelukt is;
  - dat de eerste beklagde beroep doet op tussenpersonen om financiële transacties te kunnen ontvangen op zijn naam;
- de resultaten van de observaties, waaruit blijkt dat het café E. B. te Schaarbeek frequent gebruikt wordt als ontmoetingsplaats en dat het adres te (...) wordt gebruikt als 'safehouse' voor de onderbrenging van illegalen;
  - de resultaten van de nationale actie op 27.01.2015, waarbij men er d.m.v. inzet van luchtsteun en warmtedetectie er in slaagt de tweede beklagde te arresteren;
  - de resultaten van de diverse telefoontaps waaruit blijkt dat de gesmokkelde personen een prijs variërend tussen 1.500,00 EUR en 2.200,00 EUR per persoon moeten betalen om gesmokkeld te worden, waarbij er een duidelijke wanverhouding bestaat tussen het door de illegalen te betalen bedrag en de daartegenover staande kosten (nl. het voorzien van etenswaren en dekens gedurende de enkele dagen dat de illegalen hun transport naar het Verenigd Koninkrijk in een leegstaande en vervallen chalet afwachten). Dat de belangrijkste drijfveer van de beklagden bestond in geldgewin staat op grond daarvan vast.
  - de verklaringen van de tweede beklagde die de rol van diverse tussenpersonen in de mensensmokkel uitvoerig uiteenzet, voor wat zijn eigen persoon betreft overgaat tot bekentenissen, waarbij hij weliswaar blijft ontkennen zelf vluchtelingen in vrachtwagens te hebben geladen, wat ongeloofwaardig is gelet op de niet mis te interpreteren inhoud van de afgeluisterde gesprekken op zijn GSM- toestel. Uit relevante gesprekken komt naar voren dat de medewerking van de tweede beklagde binnen de organisatie i ruimer is dan louter personen begeleiden naar de parking. Uit de gesprekken blijkt minstens dat de tweede beklagde een aantal keren actief op zoek gaat naar geschikte vrachtwagens, en zich in dit kader voorziet van 'werkmateriaal'.
  - de verklaringen van eerste beklagde, waarbij hij zeer gedetailleerd de identiteit en de rol van de diverse mensensmokkelaars uiteen zet, maar waarbij hij zijn eigen aandeel volledig ontkent, wat hoogst ongeloofwaardig is gelet op de inhoud van de afgeluisterde gesprekken op zijn GSM-toestel en gelet op het feit dat hij bij confrontatie met diverse audiofragmenten van de gesprekken die hij heeft gehad met andere smokkelaars, rechtstreeks met de vluchtelingen en met de tweede beklagde, hij bijna steeds zijn stem herkent. Het standpunt van de eerste beklagde is ongeloofwaardig waar hij meent dat hij vooral veel pech heeft waar andere smokkelaars (zogenaamde andere 'S.s') zijn naam en zijn telefoon gebruiken. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de eerste beklagde wel degelijk instond voor het aanbrenge van illegalen waarbij hij de contacten onderhield met andere mensensmokkelaars (die in deze zaak weliswaar niet worden gedagvaard) en waarbij hij de tweede beklagde instructies gaf over de verdere afhandeling van de transacties.

Ook de verzwarende omstandigheden voorzien in artikel 77 quater, 2° (de bijzonder kwetsbare positie), 6° (de gewoonte) en art. 77 quinquies, 20 (criminele organisatie) van de wet van 15 december 1980 zijn naar het oordeel van de rechtbank bewezen.

Met artikel 77 quater, 2° wet van 15 december 1980 heeft de wetgever een verhoging van de straf vooropgesteld indien de betrokken activiteit is gepleegd door gebruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of preciaire administratieve toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de slachtoffers van de mensensmokkel illegalen waren die op eik ogenblik het risico liepen te worden aangehouden bij een politiecontrole (zoals het de derde beklagde zélf concreet is overkomen) en te worden uitgewezen. Zij konden niet op de Belgische arbeidsmarkt terecht gelet op het gebrek aan geldige verblijfsdocumenten waardoor zij voor hun levensonderhoud volledig afhankelijk waren van de goodwill van hun mensensmokkelaars. De vreemdelingen die het slachtoffer werden van de praktijken van de beklagden, bevinden zich in de uitzonderlijk kwetsbare toestand die is voorzien door art. 77bis van de wet van 15 december 1980, zodat de verzwarende omstandigheid zoals voorzien in art. 77quater.

Met artikel 77 quater, 6° wet van 15 december 1980 heeft de wetgever een verhoging van de straf vooropgesteld indien van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt. Deze verzwarende omstandigheid is in hoofde van de eerste en de tweede beklagde bewezen, zoals blijkt uit de inhoud van de diverse telefoongesprekken waaruit de concrete smokkel blijkt en uit de talrijke (al dan niet geslaagde) transporten die in de incriminatieperiode zijn doorgegaan door toedoen van de eerste en de tweede beklagde. Deze verzwarende omstandigheid is in hoofde van de derde beklagde evenwel niet bewezen, om reden dat hij wordt vervolgd voor mensensmokkel enkel in de nacht van 29-30.12.2014.

Met artikel 77 quinquies, 20 wet van 15 december 1980 heeft de wetgever een verhoging van de straf vooropgesteld ingeval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van een leidend persoon heeft of niet.

Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat de beklagden, samen met andere leden binnen het kader van een bestendige structuur, met elkaar hebben samengewerkt, de eerste beklagde met het oog op geldgewin, de tweede en de derde beklagde met het oog op de bekostiging van hun eigen transport naar Engeland. De drie beklagden wijzen eenduidig een zekere 'A.', die zich liet bijstaan door een chauffeur en een bodyguard, aan als hoofd van de organisatie Hij zou beslissen welke smokkelaar op welke parking werkzaam mocht zijn. De eerste beklagde had in zijn hoedanigheid van smokkelaar contact met diverse tussenpersonen, eveneens smokkelaars, Hij besliste in hun plaats welke illegalen op welk transport mochten en op welk moment zij mochten vertrekken. De tweede beklagde stond in voor de begeleiding van de illegale personen naar de parking, bleef bij hen in de chalets, voorzag hen van voedsel en stond op de uitkijk voor de politie wanneer de mensen op de vrachtwagens stapten. Hij ondernam niets zonder dit te overleggen met de eerste beklagde, waarbij hij duidelijk instructies kreeg op welke wijze hij zijn opdrachten diende uit te voeren. Het staat dan ook vast dat de tweede beklagde in hiërarchisch ondergeschikte positie stond ten aanzien van de eerste beklagde De derde beklagde

voerde opdrachten uit voor de tweede beklaagde, waarbij hij de illegalen onderbracht in de chalets en prospecties uitvoerde op de parking te Rotselaar. De geldstromen werden beheerd vanuit Nederland door een zekere H. K., die zorgde dat de opbrengsten van de mensensmokkel onder de diverse smokkelaars werden verdeeld. Uit het onderzoek is gebleken dat de beklaagden wetens en willens handelden binnen de bestendige structuur van een criminele organisatie, waarbij het irrelevant is of zij al dan optraden als leidend persoon of niet. De verzwarende omstandigheid, zoals voorzien in art. 77 quinquies, 20 wet van 15 december 1980 is bewezen in hoofde van elk van de beklaagden.

DE STRAFTOEMETING

De feiten voorwerp van de enige tenlastelegging zijn in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde telkens de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

De beklaagden maakten zich schuldig aan hei misdrijf van mensensmokkel. Zij maakten op een schandelijke wijze misbruik van de zwakke en precaire administratieve positie van illegalen, die naar Engeland wensten uit te wijken in de hoop op een betere toekomst en dit met het oog op persoonlijk voordeel en geldgewin. Door hun georganiseerde handelswijze ondergraven de beklaagden bovendien de maatschappelijke, economische en sociale structuren, waarop de werking van de maatschappij en de staat is gebaseerd, en doen zij maatschappelijke onvrede tussen diverse bevolkingsgroepen ontstaan of vergroten, Dergelijke feiten verstoren bovendien de openbare veiligheid en meer in bijzonder het vreemdelingenbeleid op ernstige wijze.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de ernstige zwaarwichtigheid van de feiten, met de rol en de positie van elke van de beklaagden in de organisatie, met het blanco strafregister in België van de beklaagden en met de vaststelling dat de eerste beklaagde zich in het verleden reeds in Frankrijk schuldig maakte aan gelijkaardige feiten waarvoor hij in Frankrijk correctioneel werd veroordeeld, zodat hij geen lessen trekt uit het verleden.

Uit de gezegde van defectste beklaagde op de terechtzitting van 18 mei 2015 blijkt duidelijk dat hij het zonlicht ontkent, waar hij zijn duidelijke rol als mensensmokkelaar in de organisatie (waarbij hij zich met een compleet gebrek aan enig respect over de illegalen uitlaat) tegen alle bewijzen van het strafdossier, ontkent. De beklaagde heeft geen enkel schuldinzicht.

De tweede beklaagde gaat, zowel bij monde van zijn raadsman als in persoon over tot integrale bekentenissen en stelt in de mensensmokkel terecht gekomen te zijn omdat hij geld nodig had voor zijn zieke moeder. Eens in de structuur betrokken, was het voor hem onmogelijk om deze nog te verlaten. Hij vraagt dat zijn straf zoveel mogelijk met de gunst van het uitstel wordt bekleed.

De derde beklaagde liet na ter terechtzitting te verschijnen, zodat niet kan worden gepeild naar zijn huidige inzichten en verdere intenties.

Teneinde de beklaagden het totaal onaanvaardbare van hun handelen te doen inzien en teneinde hen ervan te weerhouden zich in de toekomst nog schuldig te maken aan strafbare feiten, passen de hierna bepaalde straffen.

In toepassing van artikel 77quater wet van 15 december 1980 dient de geldboete zo veel keer te worden toegepast als er slachtoffers zijn.

Uit het strafonderzoek blijkt dat er in het kader van 11 transporten door de eerste beklaagde 43 personen, door de tweede beklaagde 37 transporten en door de derde beklaagde 3 personen op georganiseerde transporten werden geplaatst tussen 17.12.2014 en 27.01.2015.

De geldboete waartoe eik van de beklaagden wordt veroordeeld dient aldus te worden vermenigvuldigd

- x43 ten aanzien van de eerste beklaagde;
- met x37 ten aanzien van de tweede beklaagde;
- met x3 ten aanzien van de derde beklaagde.

De geldboete kan voor de eerste en de tweede beklaagden deels met uitstel worden toegekend.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden moet in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Het Openbaar Ministerie vordert bovendien overeenkomstig art. 43bis S.W. en 43quater 5° S.W. de veroordeling van de eerste beklaagde tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van minimum 10.500,00 EUR en maximum 64.500,00 EUR.

Ingevolge de Wet van 11 februari 2014 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de invordering van de vermogensstraffen en de gerechtskosten in strafzaken (I) (B.S. 8 april 2014) werd artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie gewijzigd in die zin dat de tenuitvoerlegging van de veroordeling tot een verbeurdverklaring niet langer kan warden uitgesteld.

De wet van 11 februari 2014 wijzigde echter ook artikel 43bis Strafwetboek in die zin dat de rechter zo nodig het bedrag van de in artikel 42, 30 Strafwetboek, bedoelde vermogensvoordelen of van de in het tweede lid bedoelde geldwaarde kan verminderen om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven werden verkregen kunnen niet warden teruggevonden in het vermogen van de beklaagde, zodat de rechtbank de geldwaarde ervan moet ramen en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag (art. 43bis Sw.). De vordering van het openbaar ministerie werd gesteund op een raming gebaseerd op de gezegdes van de eerste beklaagde aan de telefoon (waarbij hij 1.500,00 EUR vraagt voor een, transport) op basis van het gegeven dat uit de geregistreerde gesprekken en tekstberichten 11 transporten werden geïdentificeerd, waarbij in totaal 43 personen in illegaal verblijf waren betrokken, waarvan de transporten naar Engeland op 18.12.2014 en 21.01.2015 geslaagd zijn waarbij in totaal 7 illegalen werden gesmokkeld. In die zin raamt het Openbaar Ministerie het vermogensvoordeel in hoofde van de eerste beklaagde op minimaal 10.500,00 EUR en maximaal 64.500,00 EUR.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat binnen de organisatie een zekere H. K. uit Nederland moet worden gecontacteerd wanneer een transport is gelukt. Klaarblijkelijk worden de tussenpersonen, zoals de eerste beklaagde er één is in de structuur van de organisatie, pas voor hun diensten betaald wanneer de illegalen met succes in het Verenigd Koninkrijk zijn aangekomen. Na het welslagen van een transport wordt binnen de organisatie onder andere door de persoon van H. K. namen doorgegeven naar wie het geld in België mag gestuurd worden. Om de eerste beklaagde geen onredelijk zware straf op te leggen dient er dus rekening te worden gehouden met het feit dat slechts de georganiseerde transporten op 18.12.2014 en deze op 21.01.2015 geslaagd zijn, waarbij in totaal 7 illegalen succesvol zijn gesmokkeld.

Zoals hierboven reeds werd uiteen gezet trad de eerste beklaagde niet alleen op als mensensmokkelaar 'op zelfstandige basis', waarbij hij zelf rechtstreeks door vluchtelingen werd gecontacteerd, maar trad hij meestal als mensensmokkelaar op binnen de structuur van de criminele organisatie. In die optiek kan niet worden aangenomen dat hij voor elk van de 7 gesmokkelde personen telkens een netto bedrag van 1.500,00 EUR incasseerde, maar zal de door de organisatie geïncasseerde betaling onder de tussenpersonen — waaronder de eerste beklaagde - moeten worden verdeeld.

Rekening houdend met de hierboven omschreven redenen moet dus een zekere foutmarge in de berekening van het vermogensvoordeel door het Openbaar Ministerie in het voordeel van de eerste beklaagde worden weerhouden en dient het verbeurd te verklaren bedrag van 10.500,00 EUR in hoofde van de eerste beklaagde daarom te worden verminderd naar 2.500 00 EUR.

De verbeurdverklaring van deze bedragen wordt uitgesproken teneinde de eerste beklaagde er aan te herinneren dat mensensmokkel niet loont.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

DE VORDERING VAN DE BURGERLIJKE PARTIJ FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL

De bewezen verklaarde feiten voorwerp van de enige tenlastelegging staan in oorzakelijk verband tot de door de burgerlijke partij geleden schade.

De beklaagden zijn hoofdelijk en uitsluitend aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden. Het Federaal Centrum voor de Analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel stelt zich burgerlijke partij en vordert bij conclusie, neergelegd ter zitting op 18.05.2015, een vergoeding van 2.500,00 EUR wegens materiële en morele schade. Deze instelling is, conform art. 5 van de wet van gerechtigd om 15 februari 1993 tot oprichting van een federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, (B.S., 19 februari 1993), bevoegd om in rechte op te treden binnen de grenzen van zijn opdrachten gedefinieerd in artikel 2, in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de volgende wetten aanleiding kan geven, zoals in casu de wet van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel. Deze

bevoegdheid stelt haar in staat om namens slachtoffers op te treden tegen bepaalde mensensmokkelnetwerken, zonder dat vereist is dat de instelling de instemming van de slachtoffers zou hebben verkregen.

Het algemene doel van het Centrum betreft het belemmeren van het gewetenloos smokkelen van illegalen. Zij dient dergelijke praktijken zo veel mogelijk in de kiem te smoren en te verhinderen. Het kan niet ernstig worden betwist dat het Federaal Centrum personeels- en administratieve kosten heeft gehad om slachtoffers te begeleiden en te ondersteunen en om haar algemene taken en doelstellingen uit te voeren.

Aangezien de schade veroorzaakt is door de fout van de beklaagden, dient deze schade door de beklaagden te worden vergoed.

De vordering van het Federaal Centrum voor de Analyse van de migratiestromen dient te worden toegekend, zoals door haar gevorderd. De beklaagden dienen solidair te worden veroordeeld tot betaling van het bedrag van 2.500,00 EUR,

Gelet op het verstek van de derde beklaagde dient de rechtsplegingsvergoeding in zijn hoofde te worden herleid tot het minimumbedrag.

De eerste, de tweede en de derde beklaagde dienen aldus hoofdelijk te worden veroordeeld tot een minimumrechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 412,50 EUR,

De eerste en de tweede beklaagde dienen bovendien hoofdelijk veroordeeld te worden tot een bijkomende rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 302,50 EUR.

De rechtsplegingsvergoeding wordt correct begroot op 715,00 EUR.

DE OVERIGE BURGERRECHTELIJKE BELANGEN

Gelet op het bestaan van mogelijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven en geleden door andere personen dan de reeds gestelde burgerlijke partijen, past het de burgerlijke belangen aan te houden gezien de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen;

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35,41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162 bis, 182, 184, 185 §1, 186, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 6, 7, 25, 31, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 65 lid1, 66, 77 sexies, 100 Strafwetboek;

alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de weerhouden tenlasteleggingen

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 §1 en §2, 2 bis, 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;

art 1022 Gerechtelijk Wetboek;

art. 1, 2, 6, 8 KB van 26 oktober 2007 (BS. 9 november 2007).

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde. Bij verstek en ten aanzien van de derde beklaagde,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

TEN AANZIEN VAN B. S.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten voorwerp van de enige tenlastelegging SAMEN, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van VEERTIG MAANDEN en een GELDBOETE van 43 maal 1000,00 EUR = DRIEËNVEERTIGDUIZEND EURO (= 43.000,00 EUR).

Verhoogt de geldboete met vijftig opdecimes, aldus gebracht op TWEEHONDERDACHTENVLIFTIGDUIZEND EURO (= 258.000,00 EUR).
Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: DRIEËNDERTIGDUIZEND EURO 33.000,00 EUR), gebracht OP 198.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN van de uitgesproken GELDBOETE van DRIEËNVEERTIGDUIZEND EURO; zal ingesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Verklaart verbeurd de gelden ten bedrage van 2.500,00 EUR (waarvan 795,05 EUR (stuk 281-283 strafdossier) gestort dd. 27 januari 2015 op rekening van ING Bank rekeningnummer (...) met als begunstigde (...), overeenkomstig artikel 42.3 strafwetboek, vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Ontzet de beklaagde, overeenkomstig art 77 sexies Sw., ik de rechten genoemd in art. 31 eerste lid Sw., voor een termijn van VIJF JAAR.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

TEN AANZIEN VAN M. Y.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten voorwerp van de enige tenlastelegging SAMEN, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ACHTTIEN MAANDEN en een GELDBOETE van 37 maal 100n,00 EUR = ZEVENENDERTIGDUIZEND EURO (= 37.000,00 EUR).

Verhoogt de geldboete met vijftig opdecimes, aldus gebracht op TWEEHONDERDTWEEËNTWINTIGDUIZEND EURO (= 222.000,00 EUR).
Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft: ZESENDERTIGDUIZEND EURO (= 36.000,00 EUR), gebracht op 216.000,00 EUR of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN van de uitgesproken GELDBOETE van ZEVENENDERTIGDUIZEND EURO; zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen

nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Ontzet de beklaagde, overeenkomstig art 77 sexies Sw., uit de rechten genoemd in art. 31 eerste lid Sw., voor een termijn van VIJF JAAR.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

TEN AANZIEN VAN O. H. S. K.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van ÉÉN JAAR en een GELDBOETE van 3 maal 1000,00 EUR = DRIEDUIZEND EURO (= 3.000,00 EUR). Verhoogt de geldboete met vijftig opdecimes, aldus gebracht op ACHTTIENDUIZEND EURO (= 18.000,00 EUR).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Ontzet de beklaagde, overeenkomstig art 77 sexies Sw., uit de rechten genoemd in art. 31 eerste lid Sw., voor een termijn van VIJF JAAR.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

OVERTUIGINGSSTUKKEN

Verklaart verbeurd de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie alhier onder de nummers 2015 01492 en 2015 02307 (GSM- toestellen), eigendom van de beklaagden en gediend hebbend om het misdrijf te plegen.

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder de nrs. 2015 00765, 2016 02306, 2015 02307 (alles met uitzondering van de GSM-toestellen) en 2015 02512

KOSTEN

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 6038,12 EUR.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 6038,12 EUR, meer de betekeningskosten van huidig vonnis in hoofde van de derde beklaagde.

Legt de veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van EENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€1,20) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

DE BURGERLIJKE PARTIJ FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van 1 WEEDUIZENDVIJFHONDERD EURO (= 2500,00 EUR), te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 7 januari 2015 tot vandaag en de moratoire intrest tegen de wettelijke intrestvoet op hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklaagden HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van 412,50 EUR.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagden HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van 302,50 EUR.

DE OVERIGE BURGERRECHTELIJKE BELANGEN

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van ÉÉN JUNI
TWEEDUIZEND VIJFTIEN

(...)

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, achtentwintigste kamer (G28 — voorheen 19m), drie rechters, recht sprekende in correctionele zaken:
Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van mevrouw C. D., in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:
O. M. S. K., geboren te Irak op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk
Er is te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één jaar, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:
33 p van de Wet van 20 juli 1990;

24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, recht doende BIJ VERSTEK

Beveelt de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde O. H. S. K..

Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van EEN JUNI
TWEEDUIZEND VIJFTIEN

(...)

Aanwezig:

-de heer A. M., rechter, die de terechtzitting voorzigt;

-mevrouw F. B., rechter;

-mevrouw J. W., rechter;

-mevrouw C. D., substituut-Procureur des Konings

-mevrouw D., griffie